

hindú [pl. -ús] m. Membre
d'una de les races natives de l'Índia;
doctan; que professa l'hinduisme

hinduisme m. sistema religiós
dels pobles de l'Índia que contenen
la creació i creences dels antics invasors

hio-, prefix que denota ^{aris}

connexió amb l'hi el

hioide. Ex.: hiomandi-
cular.

→ o simpl. hioide m.,

himne m. lútre els autors
poema en honor dels déus,
dels herois; composició poè-
tica, càntic, en llaor es déu,
la Verge, un sant; composició
poètica o musical de lloança
o adoració. Himnes homèrics.
Un himne a la Verge. Un him-
ne a la pàtria! Himne nacional

hioide af. la forma de U
| Os hioide, or situat a l'av-
rel de la llengua